

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:		Hely	
Cím: <i>A várókapokra</i>		Idő	
Forrás: <i>az EST</i>		Köt. v. füz.	
<i>Bp.</i> (Hely)		<i>1918. IX. 27.</i> (Idő)	
		(Oldal)	
Tárgy	385. G. 14		
Hely			
Idő	<i>"1918"</i>		
Személy			
Helyszám			

Székesfővárosi házi nyomda 1918

Közp. nyomt. XX. cs. 23. sz.

A várókapolna. Annak idején megemlékeztünk arról a kis vasbeton-szörnyetegről, a melyet a Magyar Folyam- és Tengerhajózási Társaság épített az Eötvös-tér kikötője mellé várócsarnoknak. Ezen a kis remekművön kéményszerű tornyok tolakodtak fel a világ egyik legszebb városi panorámájában gyönyörködni óhajtó közönség szeme elé. A dühös kis tornyok még ma is ott vannak. De most már nincsenek egyedül a főváros műtörténelmében. Előbb párja akadt ennek a kinos kis építkezésnek az Országház-tér kikötőjénél. Ott a szellemes vasbeton-építők megformálták *kicsiben az országházát*, mint az építészeti humornak a fővárosban eddig egyetlen önkéntes termékét. És végül most elkészült a vigadó-téri remekmű is, a melyről a *Magyar Iparművészet* legutóbbi száma találóan állapítja meg, hogy nem várócsarnok, hanem *várókapolna*, a melynek egyes részleteit a ravennai székesegyházból és a konstantinápolyi Hagia Sophia-templom kellektárából ültették át. A hajó tudvalevően közlekedési eszköz, s mint ilyen, komoly dolog. A vasbeton-építkezés stílusa világszerte éppen az ilyen komoly és közhasználatu intézmények hatása alatt alakult ki. Főjellemzője az egyszerűség és a használhatóság. Mindenütt a világon. Csak Budapesten kell a vasbetonnal vicceket és álművészetet csinálni. Megható dolog, hogy nálunk az ilyesminek művészi ellenőrzésével semmiféle hatóság nem törődik. Ha világháboru nem volna, érdemes volna ezen egy kicsit elgondolkozni.